

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по подадена жалба от Р. Ц. Г., ЕГН *****, с адрес с.***, чрез адв.С. П. от АК-Пловдив, против Електронен фиш, Серия К, №8403063, издаден от СДВР-МВР, с който на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4, във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лева, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство.

Жалбоподателят оспорва ел.фиш като неправилно и незаконосъобразно издаден, поради което иска неговата отмяна. Навежда доводи за нарушение на материалния закон, изразяващи се в неспазване на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, доколкото в случая е било използвано мобилно АТСС, което изключва отсъствието на контролен орган на мястото и на нарушител, където е установено нарушението, съответно и издаването на ел.фиш. Твърди, че ел.фиш е издаден въз основа на снимков материал, без към него да е приложена справка за собственост, а на посоченото място на извършване на нарушението е общоизвестно, че няма монтирано устройство за видеозаснемане, нито е обозначено със знак за осъществяван видеоконтрол на правилата за движение. Оспорва техническата годност на уреда да отчете нарушението към посочената дата, както и визирия ел.фиш, Серия К, №6124802, да е бил влязъл в сила към 17.11.2023 г.

Жалбоподателят, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – адв.С. П. от АК-Пловдив, в представени писмени бележки взема становище по същество на правния спор, в които излага аналогични на посочените в жалбата основания за отмяна на процесния ел.фиш. Допълнително навежда доводи за липса на представени доказателства относно наличието на квалифициращия признак „повторност“, за организацията на движение в процесния пътен участък и данни за допустимата скорост на движение. Претендира присъждане на разноски в полза на жалбоподателя, за които представя списък по чл.80 от ГПК.

Ответната страна по делото в лицето на структурата, издала процесния ел.фиш: СДВР-МВР, не се представлява в съдебно заседание. В представени писмени бележки по делото, чрез надлежно упълномощен процесуален представител – юрк.Б.П., моли съда да потвърди обжалвания ел.фиш, като правилно и законосъобразно издаден, за което излага подробни аргументи по същество на правния спор. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, при наличие на правен интерес от обжалване. Ел.фиш е връчен на 22.11.2023 г., съгласно

данните от приложената справка АИС-АНД, а жалбата против него е подадена в съда на 05.12.2023 г., съгласно отразената дата на пощенското клеймо, т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, във вр. с чл.189, ал.8 от ЗДвП, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по съществото, жалбата е неоснователна.

Издаден е електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система - Серия К, №8403063, за това, че на 17.11.2023 г., в 11:31 часа, в гр.София, по бул.“Ботевградско шосе“ до №296, с посока от бул.“Владимир Вазов“ към Околовръстен път, при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС – лек автомобил „Мерцедес ГЛЕ 400 ДМАТИК КУПЕ“, с рег.№***, установено и заснето с автоматизирано техническо средство №MD1197, като разрешената стойност на скоростта е 50 км/ч, установената стойност на скоростта е 81 км/ч, а превишената стойност на скоростта е 31 км/ч. В ел.фиш е отразено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ел.фиш, Серия К, №6124802.

За посоченото нарушение, на жалбоподателя Р. Ц. Г., в качеството на регистриран собственик на МПС, на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4, във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП, е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лева, за извършено нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Описаната по-горе фактическа обстановка съдът прие за установена от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: процесния ел.фиш и ел.фиш, Серия К, №6124802; два броя справки АИС-АНД; клип със снимков материал, ведно със снимков материал на позиционираното АТСС и патрулен автомобил; Решение за одобР.е на типа на уред за измерване на ДИМ на Република Хърватска; разпечатка от сайта на БИМ на вписан тип средство за измерване; Протокол от проверка №022-СГ-ИСИС/14.03.2022 г. на БИМ; Протокол за използване на АТСС; ежедневна форма за отчет на наряда; Заповед №8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи за утвърждаване на образци на ел.фишове; справка АИС „Първоначална регистрация и собственици на превозното средство“; Сертификат за успешно завършен курс на обучение на длъжностно лице от СДВР.

С оглед на установената фактическа обстановка, въз основа на събраните по делото доказателства, съдът намира следното от правна страна:

При извършена служебна проверка съдът констатира, че нарушението е безспорно установено от представените писмени доказателства по делото. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с АТСС, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава ел.фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Обжалваният електронен фиш е издаден от компетентен орган /СДВР-МВР/ и съдържа всички реквизити по чл.189, ал.4 от ЗДвП, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на ел.фиш на формално основание.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е спазено изискването нарушението да е установено по реда на ЗАНН – чрез съставяне на АУАН и издаване на НП, доколкото нарушението е заснето с мобилна система за видеоконтрол, при наличието на контролни органи на мястото на регистриране на нарушението. Следва да се посочи, че разпоредбите на параграф 6, т.65, б.„а“ и б.„б“ от ДР на ЗДвП ясно посочват, че АТСС биват стационарни и мобилни, като указва, че мобилните са прикрепени към превозно средство или временно разположение на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Горното пояснява в какъв смисъл нарушението се установява в присъствие на контролен орган по смисъла на чл.189, ал.4 от ЗДвП, а именно, че същият контролен орган не борави с мобилното автоматизирано техническо средство в хода на работата на последното, да отстои на някакво разстояние и др.подобни. Следва да се посочи, че Тълкувателно решение №1/2014 г. на ВАС е загубило значение, след измененията в горния смисъл на ЗДвП с ДВ, бр.19 от 2015 г. В тази връзка, с разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП се изключва изискването за съставяне на АУАН и издаване на НП. Процедурата по издаване на ел.фиш е различна от установената в ЗАНН, като началото на производството е поставено със заснемане на извършеното нарушение в присъствие или отсъствие на контролен орган, посредством техническо средство, което от своя страна може да бъде стационарно или мобилно. Специалният начин за установяване на административно нарушение е в съответствие с разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП, при който съответните контролни служби имат право за установяване на нарушенията да използват технически средства или системи, заснемащи и записващи датата, часа на нарушението и регистрационния номер на автомобила. Съгласно чл.189, ал.15 от ЗДвП в административнонаказателното производство са годни веществени доказателства снимките, видеозаписите и разпечатките, изготвени с технически средства или системи от посочения вид, а жалбоподателят не ангажира никакви доказателства, които да оборват доказателствената стойност на представените писмени доказателства от издателя на ел.фиш и изложената в него фактическа обстановка.

Следва да се отбележи и това, че разпоредбата на чл.165, ал.2, т.8 от ЗДвП е отменена към датата на нарушението с ДВ, бр.54 от 05.07.2017 г. Отменена е и разпоредбата на чл.7, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. на министъра на вътрешните работи, съгласно която местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи се обозначават с пътен знак Е-24 и се оповестяват чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на МВР. Разпоредбата на чл.165,

ал.2, т.7 от ЗДвП предвижда, че при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата с автомобили, оборудвани със средства за аудиозапис и видеозаснемане, като контролът се осъществява само в обхвата на средствата за видеозаснемане. Тъй като в цитираната по-горе разпоредба не се предвижда пътната отсечка, обхваната от използваното АТСС да е предварително обозначена, съдът намира за неоснователно и направеното в жалбата възражение за липса на обозначение с пътен знак на осъществявания видеоконтрол на правилата за движение.

В случая е налице нарушение, установено с видеорадарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип „CORDON M2“, с фабричен номер MD1197, за която от приложенияте по делото удостоверение за одобрен тип средство за измерване и протокол за последваща проверка, и двата на БИМ, се установява, че използваното на 17.11.2023 г. АТСС е удостоверено като одобрен тип на 06.07.2018 г., със срок на валидност до 13.06.2027 г., както и преминало последваща метрологична проверка на 14.03.2023 г., при която е установено съответствие с одобря тип и същото е годно за експлоатация до 14.03.2024 г. От горното следва, че към датата на заснемане на процесното нарушение за скорост – 17.11.2023 г., използваното АТСС е била техническо годно средство за измерване на скоростта на движение, а релевираните възражения от жалбоподателя в обратния смисъл, не се споделят от съда. В процесния ел.фиш, използваното АТСС е правилно индивидуализирано по тип, доколкото същото изцяло съответства на описаното в представените удостоверения за одобрен тип средство за измерване и протокол за последваща проверка, и двете на БИМ. Видът и фабричният номер на използваното АТСС са посочени в съставения протокол за използване на АТСС на 17.11.2023 г., а на снимковия материал на заснетия с това техническо средство видеоклип се съдържа типа и фабричният номер именно на описаното в ел.фиш техническо средство.

От приложения снимков материал – видеоклип, се установява, че в описателната част на ел.фиш са били възпроизведени данните, идентични с посочените от разпечатката на клипа, с корекция за възможната грешка на техническото средство в полза на нарушителя, включително и наличните данни за точната локация на административния адрес на мястото на нарушението, а като нарушител е вписано името на жалбоподателя, в качеството на собственик на МПС. В този смисъл, в ел.фиш са изцяло възпроизведени: датата, часа и мястото на извършване на нарушението, което е обозначено и с географски координати в клипа, превозното средство и регистрационният му номер, измерената скорост на движение от 84 км/ч, от която е приспаднал толеранс от 3 км/ч в полза на нарушителя, което е и допустимото отклонение на заснемащото техническо средство и в съответствие с това приспадане е посочена установената скорост на движение

от 81 км/ч, ограничението на скоростта от 50 км/ч в посочения пътен участък, наказуемото превъзвешане от 31 км/ч, серийният номер на използваното АТСС. Данните в коментираните по-горе писмени доказателства не внасят никакво съмнение относно датата, часа и мястото на извършване на нарушението, ограничението на скоростта в населеното място, вида, модела и идентификационния номер на използваното АТСС, заснетия с него лек автомобил и регистрационния му номер, установената и превъзвешаната стойност на скоростта. Видно от снимковия материал е, че е заснет регистрационния номер на един единствен автомобил, а именно: марка „Мерцедес“, с рег.№***, а предвид техническите характеристики на използваното АТСС - с вградено разпознаване на регистрационния номер, за съда няма съмнение, че именно така заснетия автомобил се е движил с превъзвешаната стойност на скоростта, посочена в процесния ел.фиш.

Представен е протокол по чл.10 от Наредба №8121з-532 от 19.09.2016 г. на МВР, от който е видно, че използваното АТСС, че на 17.11.2023 г. е използвано такова тип „CORDON“, с фабричен номер MD1197, разположено до пътното платно, съгласно приложения снимков материал, и настроено, съгласно изискванията за обслужване от производителя и нормативните предписания, с посочен срок на годност за експлоатация – до 14.03.2024 г., в интервал от време от 10:50 часа до 13:00 часа, броя на установените с него нарушения, номера на първото и последното статично изображение, при стационарен режим на измерване с място на контрол – гр.София, бул.“Ботевградско шосе“ до №296, с посока на движение на контролираните МПС – от бул.“Владимир Вазов“ към Околовръстен път, с посока на задействане – приближаващи се МПС. Съгласно отразеното в протокола, общото ограничение на скоростта в посочения пътен участък е 50 км/ч в населено място, което не е обозначено с поставен пътен знак. Описаната в ежедневната форма на отчет от състава на наряда от дата 17.11.2023 г., в графа извършена дейност, касаеща установяване на нарушения за скорост с използване на АТСС на посочените в ел.фиш дата, час и място, напълно съответства на отразените данни в съставения протокол за използване на АТСС от същия този наряд на процесните дата, час и място, а посоченото длъжностно лице от СДВР – старши на наряда е преминало успешно курс на обучение за работа с технически средства за стационарен и мобилен контрол на скоростните режими тип „CORDON M2“, съгласно приложения по делото сертификат.

Разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДВП указва, че собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил МПС. От справка „Първоначална регистрация и собственици на МПС“ се установява, че собственик на заснетия лек автомобил, считано от 25.01.2022 г., е физическо лице – Р. Ц. Г.. Няма данни по делото собственикът да е посочил лице, на което е предоставил собственото си МПС на посочените дата, час и място, като и в хода на съдебното следствие не са ангажирани никакви доказателства в тази насока.

Предвид горното, съдът намира, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя, именно в качеството му на собственик на процесния автомобил и годеен субект на нарушението.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено по безспорен начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, изразяващо се в превишаване на разрешената скорост в населено място, която съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, е 50 км/ч, без да е необходимо въвеждане на законоустановеното ограничение с поставяне на пътен знак. От представената справка от Началник на 05 РУ-СДВР безспорно се установява по безспорен начин, че посоченият пътен участък в процесния ел.фиш съставлява част от населено място и се намира в неговите граници, доколкото на около един километър след описания административен адрес, е поставена табела за края на гр.София.

В настоящия случай в ел.фиш е прието, че извършеното от жалбоподателя нарушение е повторно, поради което санкцията е наложена на основание чл.182, ал.4 от ЗДвП. Според разпоредбата на §.6, т.33 от ДР на ЗДвП, „повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите на чл.174, ал.2 от ЗДвП – в двегодишен срок от влизане в сила на НП, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е наложено като нов водач. Следователно, следва да бъде доказано, че коментираното нарушение е извършено в едногодишен срок от влизане в законна сила на наказателно постановление или ел.фиш, по аргумент от чл.189, ал.11 от ЗДвП, с който на лицето е била наложена глоба за същото нарушение. Видно от справката за нарушител на водач Р. Ц. Г. е, че с приложения ел.фиш, Серия К, №6124802, издаден от ОДМВР-Кюстендил, на лицето е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, като е отбелязано, че същият е влязъл в сила. От приложената справка АИС-АНД се установява и точната дата на влизането му в законна сила, а именно: на 12.12.2022 г. С оглед датата на влизането му в сила – на 12.12.2022 г., нарушението на чл.21, ал.1 от ЗДвП, предмет на обжалвания ел.фиш, извършено на 17.11.2023 г. от жалбоподателя, несъмнено е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ел.фиш, Серия К, №6124802, т.е. налице е квалифициращия признак „повторност“ по смисъла на чл.182, ал.4 от ЗДвП. В случая е наложен двойният размер на глобата по чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП – в размер на 400 лева за превишаване от 31 до 40 км/ч, съобразно установената стойност на превишението от 31 км/ч. С оглед на това обстоятелство, по отношение на жалбоподателя е наложена глоба в двоен размер от 800 лева, на основание санкционната разпоредба на чл.182, ал.4 от ЗДвП. Налице е абсолютно определена санкция, в която предвиденото наказание е точно фиксирано по вид и размер, с оглед на което съдът констатира, че и санкционната норма е правилно приложена. По изложените съображения, съдът не споделя релевираните възражения в

жалбата за негодност на ангажираните доказателства относно квалификацията признак „повторност“.

Предвид всичко гореизложено, и с оглед безспорното установяване на деянието, дееца и неговата вина, съдът намира, че обжалваният ел.фиш е правилен и законосъобразен, поради което следва да бъде потвърден.

По разноските:

На основание чл.63д от ЗАНН, страните имат право на разноски, които се присъждат по реда на АПК. При този изход на правния спор, основателна се явява претенцията на ответната страна по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН, във вр. с чл.27е, във вр. с чл.25а, ал.3 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на СДВР-МВР разноски в размер на 50 лева за предоставена правна помощ в хода на производството, осъществена чрез изготвяне на писмена защита от надлежно упълномощен процесуален представител, без явяване в съдебно заседание.